No. 1479 · Zaterdag 4 Mei 1912. 29ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
Redactie en Administratie
Oud No. 223. Nieuw No. 4.
Waterkant, Overzijde.

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

ONZE BEGROOTING.

MEMORIE VAN ANTWOORD.

Algemeene Beschouwingen.

§ 1. Het deed den Gouverneur genoegen te vernemen, dat men ook in de afdeelingen algemeen van oordeel was, dat er, met het oog op de bevredigende opbrengsten der middelen, geen reden is voor bezorgdheid over de toekomst.

Dat een gepast optimisme echter geen reden mag zijn om in het ernstig streven, om de kolonie oeconomisch tot meerdere ontwikkeling te brengen, te verslappen, geeft hij gaarne toe.

Door de Regeering en het Bestuur wordt getracht de Santa Barbara quaestie zoo spoedig mogelijk tot een oplossing te brengen.

In zake havenverbetering zijn ook Regeering en Bestuur diligent. Binnen kort zal, door het opruimen van het rif in het Schottegat, met de werkzaamheden een aanvang worden gemaakt.

Dat de afdeelingen met ingenomenheid kennis namen van het voorstel om den havenmond te brengen op grootere breedte dan oorspronkelijk het plan was, stelt ondergeteekende zeer op prijs.

En het is hem een groot genoegen hier te kunnen mededeelen, dat Z.E. de Minister van Koloniën heeft goedgevonden, dat die breedte tot op 80 M. wordt gebracht.

Ook deed het hem genoegen te zien, dat de Raad er in beginsel voor was, om de hoedenindustrie — die hijzelf van zooveel belang voor de kolonie acht—krachtig te ontwikkelen.

§ 2. Hij deelt het gevoelen van den Raad, dat er zuinigheid moet worden betracht in de koloniale huishouding.

Hij streeft daar ook werkelijk naar; doch ziet geen kans om die huishouding in te richten op eenvoudiger wijze dan thans het geval is.

Ondanks het voordurend stijgen der werkzaamheden — voornamelijk als een gevolg van de invoering van de Comptabiliteitswet — is het getal der ambtenaren niet vermeerderd.

Bij afwezigheid, wegens verlof en ziekte, van enkele hunner, was het dikwijls onmogelijk het werk op de kantoren af te krijgen, zoo er niet dagelijks langen tijd werd nagewerkt; wat altijd met de grootste bereidwilligheid door de ambtenaren werd gedaan.

De quaestie of de eilanden eenvoudiger kunnen worden bestuurd is al zoo dikwijls onderzocht en het resultaat was altijd, dat men geen kans zag tot noemenswaardige bezuinigingen te komen.

Ofschoon ondergeteekende toegeeft, dat in verhouding tot het zielental de kosten hoog zijn, acht hij toch in dit opzicht geen bezuiniging mogelijk.

Op ieder eiland dient men, als hoofd, een fatsoenlijk betaald, onafhankelijk ambtenaar te hebben. En of zoo iemand nu districtmeester of gezaghebber heet, zou voor de uitgaven werkelijk niet veel afdoen.

Zoo men den gezaghebber van St. Martin ook belastte met het beheer van St. Eustatius en Saba, zouden de kosten der dienstreizen, misschien evenveel beloopen als er op de salarissen der ambtenaren kon worden bezuinigd; en de toestand op de eilanden zou er — dit is de vaste overtuiging van ondergeteekende — veel slechter op worden.

Als men eens nagaat hoeveel betrekkingen een ambtenaar op de eilanden in zich vereenigt, en ziet, dat de meesten er amper van hun traktement kunnen rondkomen, zal men werkelijk moeten toegeven, dat het niet eenvoudiger kan; zoo men er ten minste prijs op stelt, dat deze eilanden, waar de Hollandsche vlag wappert, fatsoenlijk worden bestuurd.

Ondergeteekende meent zich in het geheel niet te kunnen vereenigen met het oordeel van die leden van den Raad, die meenen, dat het Hof van Justitie omdat betrekkelijk zoo weinige burgerlijke en strafzaken worden behandeld, wel zou kunnen bestaan uit een gegradueerd voorzitter en twee ongegradueerde leden.

In onze kolonie dient, zooals in iederen welgeordenden staat, gezorgd te worden voor een goede rechtspraak; en deze zou niet voldoende zijn gewaarborgd, zoo het opperste gerechtshof in de kolonie niet bestond uit juristen, die door hun ambt kunnen worden geacht van alle partijen onafhankelijk te zijn.

Ook zou ondergeteekende het zeer ongewenscht achten, dat, nu het Hof nog maar uit een President en twee leden bestaat, een dier leden tevens kantonrechter zou wezen.

In appelzaken vooral moeten de rechtzoekenden hun geding door deskundigen beslist kunnen krijgen.

De betrekking van advocaat-generaal heeft men een jaar of tien geleden afgeschaft, doch zeer spoedig is men daarop teruggekomen. De praktijk leerde dat het niet wel mogelijk was.

Er moet op het parket onder den Procureur-Generaal één ambtenaar zijn, die goed op de hoogte is van de wetten, verordeningen en keuren; die kan optreden als ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij het kantongerecht en als auditeur militair.

Om daar geschikte lui voor te vinden en dezen er eenigen tijd voor te kunnen houden, dient het ambt fatsoenlijk bezoldigd te worden.

Trouwens wat zou — gesteld men schafte de betrekking af — de bezuiniging zijn? Men zou weer een hoofdcommies moeten nemen, met een toelage als auditeur militair en als ambtenaar van het Openbaar Ministerie, zooals dat vroeger was en niet minder kostte.

Dat de Raden van justitie en de Kantongerechten op de Bovenwindsche eilanden niet veel werk hebben is waar, maar zij kosten ook nagenoeg niets.

Nam men b. v. den officier van justitie of den ambtenaar van het openbaar ministerie weg, dan zou men, als hoofd van de politiemacht toch minstens een flinken brigadier moeten aanstellen.

Welnu, die zou meer krijgen, dan de officier van justitie of de ambtenaar van het Openbaar Ministerie qua talis geniet.

Bovendien zou men dan het traktement van den Ontvanger moeten verhoogen en dezen, om te kunnen leven, als ontvanger alleen evenveel moeten geven als hij nu als ontvanger en officier van justitie ontvangt.

De rechters ontvangen qua talis niets De griffiers een beetje, en nemen er andere betrekkingen bij waar, waarvoor in de meeste gevallen toch weer meer zou moeten worden betaald als het griffierstraktement verviel.

Ondergeteekende streeft er reeds lang naar, om, waar dit mogelijk is, voor de lagere betrekkingen op de eilanden lui van de plaats zelve te nemen.

Op de Bovenwindsche eilanden is dit dikwijls niet mogelijk, omdat de sollicitanten er niet voldoende Hollandsch kennen.

Bovendien zouden die benoemingen somtijds aanleiding kunnen geven, dat de ambtenaren in hun billijke aanspraak op promotie werden benadeeld.

Tegen de detacheering van ambtenaren was de Raad vroeger altijd gekant. De proeven daarmede genomen hebben hier ook weinig practische resultaten opgeleverd. Detacheering naar Indie en Suriname zou vooral zeer kostbaar zijn.

Uit een comptabel oogpunt is het niet gewenscht de de begrooting, voor wat betreft het Departement van openbare werken, te splitsen, zooals door de afdeelingen worden voorgesteld.

Wil men rekening houden met het voor ieder werk geraamd bedrag, dan zouden er toch afzonderlijke aanteekeningen moeten worden gehouden van wat daarvoor is uitgegeven.

Op die wijze zouden de bedoelde vereenvoudigingen ook niet tot besparingen leiden.

§ 3. Ofschoon ondergeteekende moet toegeven dat de pogingen om den landbouw te verbeteren tot nog toe weinig resultaat hebben gehad, meent hij toch dat de landbouw niet mag worden verwaarloosd.

Wel is ook hij van oordeel, dat men in deze geen heil moet zoeken in allerlei proefondernemingen met nieuwe cultures, doch op practische wijze, o. a. door betere grondbewerking en bemesting, moet trachten de bestaande cultures te verbeteren; wat niet zooveel behoeft te kosten.

Gaarne geeft ondergeteekende toe, dat het geven van voorschotten aan de katoenplanters op St. Eustatius nu niet bepaald ligt op den weg van het Gouvernement.

Men heeft hier echter te doen met een eigenaardigen toestand. Wel geeft de Britsh Cotton Growing Association voorschotten op de katoen, die in het katoenhuis aanwezig is, doch de wissels, die men daarvoor ontvangt, zijn op St Eustatius niet altijd te verzilveren. Daarom helpt dan tijdelijk het Gouvernement, dat de wissels krijgt en dus geen risico loopt.

De kleine planters, die direct geld moeten kunnen krijgen voor hun producten, zouden zich niet op de katoencultuur toeleggen, als er zoo niet werd gehandeld. Vandaar dat men niet al te veel op de theorie moet letten, maar zien welke eischen de praktijk stelt om de cultuur er bij de bevolking in te kunnen krijgen. Is dit eenmaal gelukt, dan zal het Bestuur een deel zijner bemoeiingen aan particulieren kunnen overlaten.

Wat de sisalcultuur zal worden voor de kolonie is volgens ondergeteekende nog niet met zekerheid te zeggen

Er wordt echter een degelijke proef genomen, waarvan men nu de resultaten moet afwachten.

De vraag of de proeftuin eventueel ook als verbeterhuis zou kunnen worden gebezigd voor verwaarloosde kinderen zal gaarne worden overwogen, omdat toch zal worden nagegaan wat er in de kolonie voor dergelijke kinderen kan worden gedaan.

§ 4. Ook ondergeteekende is van oordeel, dat de kleine landbouw niet die resultaten heeft opgeleverd, die sommigen er zich van hebben voorgesteld.

Uit een nauwkeurig onderzoek is hem gebleken, dat er van de honderde huurgrondjes maar zeer weinige zijn, die den huurder een zelfstandig bestaantje opleveren. Dit is alleen het geval met enkele groententuintjes, waarop de huurder, zoo de concurrentie niet te groot wordt, met hard werken, zijn brood kan verdienen.

En toch zijn die grondjes voor de lui van groot belang. Zij houden er een paar geiten; een paar varkens; eenige kippen; oogsten er, als het jaar niet te slecht is, wat mais, boonen, etc en wonen er voor niets. Wanneer zij er bij uit werken gaan, wordt het hun nu gemakkelijker in hun onderhoud te voorzien, dan wanneer zij die grondjes niet hadden.

De quaestie van het uitgeven der gronden en 't voorstel van Pastoor Meyknecht zal door het Bestuur ernstig worden overwogen.

Gemakkelijk is de oplossing echter niet. Schijnt er van den eenen kant veel voor te zijn om de lui buiten in dorpen samen te trekken, van den anderen kant zullen zij vele voordeelen van de huurgrondjes missen, als zij daar zelf niet op wonen; en het is te voorzien, dat de stukjes grond, die op eenigen afstand van de huizen liggen, veel minder goed zullen worden bewerkt, dan dit nu de stukjes worden gedaan, waarop de huurder zelf woont en voortdurend het oog kan houden.

Het rapport over het groot landbouwbedrijf was den leden van den Raad niet toegezonden, omdat het nog niet uit Holland was ontvangen. Zoodra het kwam is het aan de leden gezonden.

Na ontvangst van bedoeld ministerieel schrijven werden er geen grondjes uitgegeven daar, waar maar eenigszins verondersteld kon worden, dat deze misschien later zouden moeten worden ontruimd, of in streken waar misschien de proef zal worden genomen met het stichten van een dorpje.

§ 5 Ook ondergeteekende is van oordeel, dat de klachten over het onderwijs overdreven zijn.

De onderwijzers zijn goed, de leerlingen voldoende vlijtig, de klassen klein. De resultaten kunnen dus niet zoo slecht zijn, en zijn het ook niet.

Men neemt, meent hij, bij het beoordeelen van het onderwijs, wel eens een verkeerden maatstaf, en vergeet te veel, dat een groot deel van de kennis die men nu heeft, verkregen is na het verlaten van de school

Als men zich er goed indacht, hoeveel minder men wist toen men pas de school verliet, zou men wel tot de conclusie komen, dat die kennis toen niet grooter was dan die van de tegenwoordige scholieren.

Dat de veelvuldige verloven der onderwijzers nadeelig op het onderwijs werken is helaas waar. Doch wat er aan te doen? Men kan er geen dubbel stel op na gaan houden.

Met de financieele zijde van de quaestie dient, zooals sommige leden terecht opmerken, wel degelijk rekening te worden gehouden.

Dat er ernstig moet worden gestreefd om het onderwijs, met de middelen die ons ten dienste staan, te verbeteren, geeft ondergeteekende gaarne toe. Hij tracht dit dan ook inderdaad te doen, zooals, dunkt hem, wel kan blijken uit de maatregelen, die hij reeds in die richting heeft genomen, n.l.

1o oprichting van een 9de klasse aan de Hendrikschool;
2o uitbreiding van den cursus normaal lessen tot vier jaren;
3o oprichting van een cursus normaallessen op St Martin, om de ongediplomeerde onderwijzers op de openbare scholen behoorlijk voor het examen op te leiden.
4o oprichting van een dito cursus op Aruba;
5o oprichting van cursus herhalingsonderwijs op Aruba, met gelegenheid om fatsoenlijk Engelsch te leeren;
6o invoering van gymnastiek op de Wilhelminaschool;
7o uitbreiding van den cursus in het boekhouden, met lessen in het handelsrekenen en in Spaansche en Engelsche correspondentie;
8o verbetering der financieele positie van vele onderwijzers

§ 6. Dat er onder de marechaussees zoo nu en dan een is, die zich misdraagt en tegenover het publiek wat beleefder zou kunnen optreden, wil ondergeteekende niet ontkennen.

Zulke gevallen deden zich altijd nu en dan voor en zullen helaas nog wel niet tot het verleden behooren, doch ondergeteekende kan niet toegeven, dat er speciaal in den laatsten tijd gegronde redenen zouden zijn om over het optreden van de politie te klagen. Integendeel, er kan gelukkig worden geconstateerd, dat door het streven van den Commandant der troepen om de beste elementen bij de politie te detacheeren, de dronkenschap en het indisciplinaire gedrag der marechaussees aanmerkelijk afnemen.

Dat de maatregelen door hoogere politieautoriteiten genomen bij sommige lui ontevredenheid hebben verwekt is mogelijk, doch ondergeteekende is overtuigd, dat daarvoor geen reden bestond.

Het geval met de Gezelligheid was als volgt:

In den laatsten tijd werd daar, door een stuk of wat jongelui, geregeld tweemaal in week, tot 's nachts twee uur toe, piano gespeeld en luidkeels gezongen. Daar de ramen van de societeit, zoolang er bezoekers zijn, openstaan, en de huizen in den omtrek ook niet met glazen ramen worden gesloten, is het zonneklaar, dat daardoor tal van buren in hun nachtrust werden gestoord.

Het Hoofd der politie kon dit natuurlijk niet toelaten. Men mag zich amusseeren, doch niet zóó ten koste van anderen.

Den 14n Februari verzocht de Procureur-Generaal beleefd aan het Bestuur der Gezelligheid om het muziek maken, waardoor anderen in hun nachtrust werden gestoord, tegen te gaan en te willen bepalen, dat dit na twaalf uur 's nachts niet meer mocht geschieden.

Het Bestuur meende, om bepalingen in het reglement, dat verzoek niet te kunnen inwilligen.

Instede dat nu het leven op de societeit wat afnam, werd het nog erger. Het clubje jongelui wilde blijkbaar de politie haar onmacht toonen en zong en speelde piano tot twee uur 's nachts nog harder dan te voren

Toen beval (den 16n Maart) de Procureur-Generaal, na verschillende malen tevergeefs met den President der Gezelligheid over de quaestie te hebben gesproken, dat de Societeit gedurende twee weken 's avonds om twaalf uur moest worden gesloten.

Het is duidelijk, dat hij hier niets deed dan zijn plicht, en dat meerdere verdraagzaamheid zwakheid zou zijn geweest.

Dat een marechaussee bij een familie, waar de gramophoon speelde, is gaan vragen, wie daar woonde, is waar. Het was een onhandigheid van den man, wat de familie zelve zóó goed begreep, dat zij er niet eens over is gaan klagen.

Het hoofd van de politie heeft er den marechaussee op gewezen, dat hij verkeerd had gehandeld.

Uit een nauwkeurig onderzoek is gebleken, dat het verhaal, dat de politie tijdens een bal bij een aanzienlijk burger de namen der gasten heeft opgenomen, onwaar is

Dat de politie met tact moet optreden geeft ondergeteekende gaarne toe, en hij is ten volle overtuigd dat de hoogere politieautoriteiten dit ook doen.

Men stelle dezen niet aansprakelijk voor de domheden van enkele marechaussees. Dit is onbillijk.

§ 7. Ofschoon het aanstellen van een keurmeester, dus een veearts, voor de vleeschkeuring niet ongewenscht zou zijn, meent ondergeteekende, op advies van den stadsgeneesheer, dat de noodzakelijkheid daarvan niet zoo dringend kan worden geacht om de vrij hooge kosten te rechtvaardigen, die het scheppen der nieuwe betrekking zou meebrengen.

Nadeelige gevolgen van het eten van minder goed vleesch zijn hier, voor zoover hij heeft kunnen nagaan, niet voorgekomen.

Voor de bevolkingsstatistiek wordt jaarlijks als basis genomen het getal geboorten en sterfgevallen en bij benadering nagegaan hoeveel lui er van elders zijn bijgekomen, of van hier naar elders zijn verhuisd.

Een goede volkstelling kost veel geld; een gebrekkige heeft weinig nut.

Overwogen kan worden of het gewenscht is spoedig eens een degelijke volkstelling te houden.

Bij den Raad zal spoedig een keur op het rijden met automobielen worden ingediend.

Ondergeteekende zal nagaan, hoe aan het verlangen van de leden, om de Handelingen der Staten generaal in genoegzaam aantal toegezonden te krijgen, kan worden tegemoet gekomen.

Ook zal hij gaarne, als daartegen geen bepaalde bezwaren bestaan, en het voor den Raad eenigszins van belang kan worden geacht, bij het indienen van wetsontwerpen, de adviezen van de betrokken autoriteiten overleggen.

Tegen de zoogenaamde rundertrust op Curaçao kan volgens ondergeteekende weinig worden gedaan

Een hoog invoerrecht op slachtvee acht hij niet gewenscht, vooral niet nu, nu er, wegens de droogte, bijna geen goed rund om te slachten op Curaçao te krijgen zou zijn.

Jammer, dat de burgers zelf de zoogenaamde trust in de hand werkten, door telkens wanneer de Curaçaosche planters trachtten hun vee zelf te slachten en het vleesch voor matigen prijs aan het publiek te verkoopen, in plaats van tot dat doel mede te werken, zich door een tijdelijke prijsverlaging van de zoogenaamde trustmannen lieten verleiden, om toch bij dezen te blijven koopen en het zoo den planters onmogelijk maakten met 't slachten van Curaçaosch vee voort te gaan

ARTIKELEN.

Art. 1 a. Waar de traktementen van de ondergeschikte ambtenaren nog zoo kort geleden — bij beschikking van 16 Januari 1908 P B 1908 No 2 — geregeld zijn, meende ondergeteekende moeilijk een voorstel tot verhooging daarvan bij den Raad te kunnen indienen.

De promotie hangt in zoo'n klein corps veel af van de omstandigheden. Men kan haar moeilijk kunstmatig in het leven roepen. Dit zou moeten geschieden door de ambtenaren, zoodra zij een zekeren diensttijd hebben, pensioen te geven, wat niet in het belang van de koloniale kas zou wezen en dikwijls zeer hard zou zijn voor den persoon in quaestie.

Inkrimping van het corps ambtenaren is volgens ondergeteekende niet mogelijk.

Zooals hij boven reeds aangaf wordt er door zeer vele hard gewerkt, en wel bijna dagelijks lang na kantoortijd.

Dat er enkele kantoren zijn waar het nu en dan eens minder druk is, is waar, doch het getal ambtenaren is daar zeker niet grooter dan bepaald voor een geregelden gang der zaken noodzakelijk is.

De aard der werkzaamheden en de inrichting der procedures brengen mede, dat er aan de griffie van het Hof meer werk is dan aan die van het kantonrecht.

Aan de griffie van het Hof is behalve de griffier, maar een ambtenaar verbonden en een geëmployeerde voor schrijfwerk.

De griffier van het kantongerecht ontvangt voor het doen verrichten van schrijfwerk een toelage.

Het aanstellen op enkele kantoren van typisten, zooals wordt voorgesteld, zou hier zijn eigenaardige moeilijkheden hebben.

Men zou er jongens voor moeten nemen, die dezelfde scholen hebben afgeloopen als de aspirant-ambtenaren. Zoo men dezen nu maar op een kleine toelage liet zitten en hun schoolmakkers, van wat beteren stand, promotie liet maken als ambtenaren, zou dat een onbillijkheid zijn.

Art 1 e. De verblijfkosten van de districtmeesters bij verblijf buiten hun standplaatsen is geregeld bij G B dd 28 Juli 1909, No 484

De vergoeding bedraagt bij afwezigheid van hun standplaats van

a meer dan 6 doch niet meer dan 12 uur......f 4—
b meer dan 12 doch niet meer dan 24 uur...........f 6 — en verder voor elk tijdvak van zes uur of minder......f 1,50,

Onder standplaats in den zin van dit artikel wordt verstaan de plaats waar de districtmeester woont,

Art 1 *f* Tegen de door den Raad gewenschte omschrijving bestaat geen bezwaar Bij Nota van Wijziging is aan 's Raads wensch tegemoet gekomen

Art 6 *b* Deze post is niet bij vergissing uit de vorige begrooting overgenomen

Op den 19n Februari 1912 is in de kolonie het officieel bericht ontvangen van het ontslag van den heer C Statius Muller als administrateur van financiën

Op de begrooting, die toen reeds ter perse was, kon daarmede geen rekening worden gehouden, evenmin met het bedrag dat hem als pensioen is toegekend. Vgl thans de Nota van Wijziging

Art 15 De ondergeteekende is het met de verscheidene leden eens, dat de functie van adjudant van den Gouverneur eene eerebetrekking is, doch vindt het billijk, dat hem eene vergoeding wordt toegekend voor de kosten, die de betrekking met zich mede brengt; anders zou zich bij een vacature het geval kunnen voordoen, dat iemand, die voor de betrekking zeer geschikt was, zou moeten bedanken om de uitgaven er aan verbonden, o. a het aanschaffen van een uniform

Wanneer de officier, die secretaris van de commissie van indeeling is, als zoodanig aftreedt, zal de *personeele* toelage, die hij geniet, niet aan een ander kunnen worden toegekend

Ondergeteekende zal het in overweging nemen of de andere kosten op dit artikel dan niet behooren te vervallen

Art 19 Ondergeteekende meent dat het zeer moeilijk zal zijn hier een landbouwkundige te krijgen die geen ambtenaar is

Zoo men den Heer Dussel — dien Dr Cramer, de inspecteur van den landbouw, voor de betrekking geschikt acht — als zoodanig wil aanstellen, zal die aanstelling een vaste moeten zijn; anders zou men hem zijn pensioen moeten laten nemen en een hooge toelage geven, wat nog meer zou kosten

Zonder vaste aanstelling zal men ook uit Holland, hoogst waarschijnlijk, geen geschikt persoon meer kunnen krijgen.

Aangaande 's Raads opmerking omtrent grondbewerking en bemesting kan worden medegedeeld, dat er degelijke proeven met meststoffen zullen worden genomen. Een Duitsch syndicaat heeft reeds aangeboden gratis voldoende monsters ter beschikking van den landbouwkundige te stellen.

Art. 20. Bij een ingesteld onderzoek is gebleken dat het strand aan het leprozengesticht op enkele plaatsen was aangeslibt. Vuil was het echter niet. Het is weer uitgebaggerd

Art. 25. De resultaten van de verleende voorschotten voor dividivicultuur waren helaas niet zeer schitterend. Op vele plaatsen kwam er van den aanplant niet veel terecht.

De regelingen, waarnaar landbouwcredieten werden verleend, zijn vastgesteld bij de Gouvernements-Beschikkingen dd. 9 October 1907, No. 723 en dd. 4 September 1909, No. 577.

In sommige gevallen werd van bovenbedoelde regelingen afgeweken, wanneer zulks in het belang van den landbouw noodig werd geacht.

Van een bedrag van f 4,479, — dat reeds behoorde te zijn afbetaald, is f 3,368 — terugontvangen.

De andere credieten, ten bedrage van f 28,548 — zijn gedeeltelijk voor terugbetaling in aanmerking gekomen in 1911 en 1912, en zullen deels moeten worden terugbetaald eerst in de jaren 1913, 1915, 1916 en 1918.

Bereids is op laatstgemeld bedrag afgelost eene som van f 457. —

Door ondergeteekende zijn er maar weinig voorschotten voor dividivicultuur gegeven; groote niet, tenzij er voldoende zekerheid werd gesteld dat het voorschot terug zou worden gegeven.

Art 26 De resultaten van den arbeid van de in dit artikel genoemde Maatschappij zijn niet onbelangrijk Veel is er o a door haar gedaan tot verbetering van den veeteelt, en ook zijn er door haar belangrijke proeven genomen met grondbewerking, nieuwe grassoorten, soorten

van mais, sisal etc, waaruit o a bleek dat het hier reeds lang bekende Johnson en Bermuda gras en het paragras voor ons de beste grassoorten zijn, en de gewone mais hier over het algemeen nog het best voldeed Voorloopig kan, volgens ondergeteekende, de werking der Maatschappij nog zeer nuttig zijn,

Art 28 *c* Ondergeteekende meent dat het Militair tehuis een inrichting is, die *hier* zeer zeker niet kan worden gemist, omdat de bemanning van onze oorlogsschepen en de soldaten van het garnizoen in de stad bijna geen fatsoenlijke gelegenheid vinden, waar zij heen kunnen gaan

Dat zoo'n inrichting ook elders noodig wordt geacht, blijkt wel uit het feit dat er in Suriname f 2000— subsidie wordt gegeven

Vooral de bemanning van het station schip maakt van het Militair tehuis een druk gebruik, en apprecieert o a zeer de gelegenheid, die ze er vindt voor behoorlijk nachtlogies

Zoolang het Militair tehuis zich zelf nog niet kan bedruipen, acht ondergeteekende het daarom noodig, uit de koloniale kas de zoo nuttige inrichting te blijven steunen

Art 29 *c* Zoolang de Heer Dussel nog niet tot landbouwkundige is aangesteld, kan men hem moeilijk de toelage, die hij als conservator van het museum ontvangt, ontnemen. Men zou hem er weer een extra vergoeding voor moeten geven.

Het museum heeft voornamelijk zijn nut als schoolmuseum

Art 30 *c* Met het oog op de verbetering van den havenmond was het absoluut noodig, dat er een kundig opzichter bij het Departement van Openbare Werken werd uitgezonden

Of hij later gemist kan worden zal moeten blijken als de havenwerken zijn afgeloopen en de tijd, waarvoor hij is uitgezonden, ten einde loopt.

Wordt vervolgd.

EEN NIEUWE ONDERNEMING.

Een curieus bericht, in Holland opgedoken, deed kort geleden de rondte in onze plaatselijke pers. Kapitein LENS zou door een Maatschappij belast zijn in West-Indië een struisvogel-park aan te leggen. Misschien is dit bericht wel voor een Aprilgrap gehouden, zeker door weinigen *au serieux* genomen en heeft men allerminst nog daarbij aan Curaçao gedacht.

Nu evenwel Kapitein LENS,— dezelfde heer die gedurende eenige jaren hier aan de triangulatie van het eiland werkzaam was,— werkelijk de vorige week hier is aangekomen, bleek dit bericht toch inderdaad deugdelijk waar te zijn, of althans zeer veel kans te hebben om verwezenlijkt te worden. De verontrustende tijdingen omtrent de verschrikkelijke droogte, die hier reeds sedert het vorig jaar aanhoudt, maken de ondernemers nog ietwat terughoudend en aarzelend, om hun plan door te zetten. Vandaar de reden, dat de Heer LENS naar Curaçao is overgekomen, om alles persoonlijk in oogenschouw te nemen en zich van den werkelijken toestand te overtuigen.

Het geldt hier inderdaad : *Bezin eer ge begint.* Het is een onderneming, waarin een aanzienlijk kapitaal moet gestoken worden, dat bij mislukking reddeloos verloren, doch bij welslagen een zeer hoog dividend kan opleveren.

Om zich eenig denkbeeld te kunnen vormen van den aard dezer onderneming, dient men te weten, dat elke jonge struisvogel, die hier moet worden ingevoerd, een waarde vertegenwoordigt van 1000.— Mark en dat men terstond de proef met ongeveer 20 dieren denkt te beginnen. Voor de kweek dezer dieren heeft men terreinen noodig van buitengewone oppervlakte. Hoe uitgestrekter deze gronden zijn, des te vrijer kunnen de struisvogels zich bewegen, des te beter zullen zij zich ontwikkelen en ook des te minder den staat van gevangenschap gevoelen en tot paring en voortteeling overgaan. Voor de gezonde ontwikkeling dezer dieren is een *droog* klimaat en kalkachtige grond een eerste vereischte, twee eigenschappen, die ons eiland in ruime mate bezit. Van den anderen kant staat daartegenover een groot bezwaar, dat dezelfde plantage, voor de fokkerij dezer dieren bestemd, toch alles moet kunnen voortbrengen, wat voor het onderhoud en voedsel dezer dieren noodig is. Voortdurend moet er versch gras, luzerne-klaver, mais en boonen of desnoods rijst en zemelen aanwezig zijn, het hoofdvoedsel van den struisvogel, waarvan zij dagelijks een groote hoeveelheid noodig hebben.

Daar moeten dus voldoend aantal putten met overvloed van water voor het drenken der dieren en de irrigatie dezer cultures ter beschikking staan. Het geheele terrein van zoo'n struisvogelpark moet tot op 1.50 M hoogte, met 5 of 6 draden prikkeldraad omspannen zijn, om het ontvluchten der dieren te voorkomen. Het spreekt dus van zelf, dat niet iedere plantage op Curaçao voor het beoogde doel in aanmerking kan komen. Doch van den anderen kant is er geen enkele reden, om zulk een groote vruchtbaarheid ook in droge jaren voor de Curaçaosche plantages te betwijfelen, aangezien tot nu toe op de meeste plantages slechts BOUW wordt toegepast, en bijna nergens over een flink kapitaal en voldoende wetenschappelijke kennis kon beschikt worden om intensieve cultures toe te passen en mogelijk te maken.

Men zal wel reeds vermoed hebben, dat de teelt dezer dieren hier niet ondernomen wordt alleen uit liefhebberij, noch om de Europeesche diergaarden van struisvogels te voorzien. Het geldt hier een commercieele exploitatie van den struisvogel ter wille van zijn kostbare veeren, die reeds sinds overoude tijden gezocht en gewild waren, maar allengs in verloop van tijd zulk belangrijk handelsartikel geworden zijn, dat op die dieren gedurende de vorige eeuw in Afrika met zooveel hartstocht jacht werd gemaakt, dat zij dreigden uitgeroeid te worden. Toen eerst kwam men tot het besef welk een enorme schade de handel daaronder lijden zou, en rijpte het denkbeeld die winst voor den handel te behouden en te vermeerderen door de teelt dezer dieren in het groot te ondernemen.

Langen tijd hield men het voor onmogelijk deze dieren te temmen en aan te fokken, totdat in 1849 de wetenschappelijke verhandeling van GEOFFROY-SAINT-HILAIRE: *L'acclimatation et la domestication des animaux utiles* de aandacht ook op den struisvogel vestigde. Het gevolg daarvan was, dat tusschen de jaren 1850 en 1860 zoowel in eenige zoölogische tuinen, als ook door eenige fransche planters in Algiers eenige wilde vogels werden getemd en gefokt, waarbij bleek, dat ook in den staat van gevangenschap de dieren wilden paren en voortteelen. Zoodra dit eenmaal vaststond, namen in 1865 eenige Engelsche kolonisten aan de Kaap deze zaak eveneens ter hand en wel met zooveel succès, dat de eerste 80 gevangen en getemde struisvogels van 1865 reeds in 1875 tot 32.247 vogels, in 1888 tot 152.415 en in 1904 tot 357.893 stuks waren aangegroeid en dat er in dat laatstgenoemde jaar uit de Kaap-kolonie een hoeveelheid van 470.381 engelsche ponden struisvogelveeren werden uitgevoerd, vertegenwoordigend een waarde van 22 mil-lioen Mark.

Tot het jaar 1880 bestond er in dit winstgevend bedrijf voor de farmers aan de Kaap nog geen concurrentie. In het volgend jaar werden er vandaar struisvogels uitgevoerd naar Zuid-Amerika, Australie, enz. De grondslag voor een geduchte concurrentie, die zich weldra gevoelen liet, was hiermede gelegd. Om aan dien uitvoer paal en perk te stellen, maakte de Regeering van de Kaap een wet, waarbij een uitvoerbelasting van 2500 frs. per vogel en 125 frs. op elk struisvogelei geheven werd. Desondanks bleef de uitvoer van eieren geregeld doorgaan. Bij het begin dezer belasting steeg de prijs van een paar dezer vogels tot 10 à 12000 frs. voor een gezond bevrucht ei werd tot 250 frs. betaald. In het jaar 1880 deed een farmer uit de Kaap een paar vogels van de hand voor 10.000 Mark en toch maakte de kooper er nog een winstgevende zaak mede. Vier jaar later was de prijs voor een paar weer gedaald tot 200 Mark. In de jaren tusschen 1860 en 70 rekende men in de Kaap de jaarlijksche opbrengst aan veeren van een vogel op 1500 frs, hetgeen later daalde tot 40 frs; tegenwoordig rekent men op een opbrengst per jaar van 50 à 60 Mark. Sinds het jaar 1890 schat men met de teelt dezer vogels een winst van 20 tot 30 % te maken.

Feitelijk bepaalt en beheerscht de wispelturige mode den marktprijs der veeren. De vogels van de Kaap-kolonie leveren de mooiste veeren en behalen de hoogste prijzen.

Een struisvogelei weegt ongeveer 1.5. K.G. De inhoud ervan staat ongeveer gelijk met 25 kippeneieren.

Het wijfje legt jaarlijks 13 tot 20 eieren, die des nachts door het mannetje, over dag door het wijfje worden gebroed. Na 45 à 50 dagen komen de kuikens te voorschijn.

Ook met broedmachines heeft men de eieren uitgebroed, doch de jonge dieren waren meestal ziekelijk en zwak van gezondheid.

Daar het uitkomen der eieren dikwijls heel onregelmatig plaatsvindt, verlaten de eerstgeborenen terstond het nest en loopen rond, waarbij de ouders ze naloopen en de andere eieren in den steek laten. Daarom bouwt men op een afstand van ongeveer 6 voet rondom het nest een heg, om de kuikens het wegloopen te beletten.

Na drie maanden kunnen de jonge dieren de zorg der ouders missen en maakt het wijfje weer terstond een nieuw nest, zoodat men tweemaal per jaar een broedsel van hetzelfde paar vogels kan hebben.

Als de jonge dieren 8 maanden oud zijn, zitten ze volop in de veeren. Toch wacht men nog 8 maanden langer, om ze voor de eerste maal hun veeren te plukken. Dit geschiedt in donkere stallen. De groote vleugelveeren worden afgesneden, die van den staart eenvoudig uitgetrokken. Bij elken pluk geeft de vogel een opbrengst van 45 à 50 veeren, volwassen vogels kunnen om de 9 of 10 maanden van hun kostbare veeren beroofd worden.

Zooals men weet zijn de hals en de pooten van den vogel geheel naakt of hoogtens met een pluizig dons bedekt. De struisvogel is de grootste van alle vogels en bereikt een hoogte van 2.50 Meter en behoort tot de snelloopers; tot vliegen is de vogel niet in staat. Wordt de vogel achtervolgd, dan versnelt hij den looppas, waarbij een paard hem zelfs niet kan bijhouden. Alleen door sommige Afrikaansche volksstammen wordt ook het vleesch van den vogel gegeten. Het vleesch gelijkt zeer veel op kalfsvleesch, en is, gezouten, in kleur, smaak en reuk niet van rundsvleesch te onderscheiden. Het is bovendien malsch en licht verteerbaar.

AANTEEKENINGEN

BETREFFENDE

HET PANAMA-KANAAL.

DE SLUIZEN.

Het zwakke punt van het thans in bouw zijnde kanaal zijn de sluizen. De 85 voet hoogteverschil tusschen het midden-kanaalpand en de zeepanden wordt verkregen door de afsluiting der Chagres-vallen bij Gatun en afsluitingen van minder omvangrijken aard bij Pedro Miquel en Miraflores. De sluizen zelf zullen afmetingen krijgen als nog nergens ter wereld is voorgekomen. Met drie trappen wordt 't peilverschil overgegaan, zoodat dus met schuthoogten van niet minder dan 30 voet of rond tien meter wordt gerekend.

Op zich zelf zijn zoowel die valleiafsluitingen als de sluizen reeds technische vraagstukken van het allergrootste gewicht. Ik kom daar in een volgend hoofdstuk nader op terug. Bij den strijd tusschen voor- en tegenstanders van het project nemen zij slechts een tweede plaats in. Hoewel de moeilijkheid van hun oplossing niet wordt onderschat, acht men ze toch algemeen zeer wel uitvoerbaar. De bezwaren der tegenstanders echter betreffen in hoofdzaak het volgende :

I. De hoofdafmetingen der sluizen in verband met de toename van die der schepen in de algemeene vaart.

II. De minimum capaciteit van het sluizenkanaal in verband met de beschikbare hoeveelheid schutwater.

III. De capaciteit der sluizen in verband met den tijd noodig voor de schuttingen.

IV. De gevaren voor aardbeving.

V. De gevaren voor vernieling in geval van oorlog.

De geschiedenis van elk sluizenkanaal wijst er op, dat vroeger gebouwde sluizen steeds in den loop der jaren te klein worden bijgebouwd. Het is vooral de transatlantische vaart die daarbij voorgaat, als een gevolg van de eischen van het verkeer tusschen Europa en Amerika. Wat het passagiersvervoer betreft is het de vraag naar meerder comfort en grooter snelheid die daartoe aanleiding geeft. Maar ook de vrachtvaart beweegt zich in die richting. Het massale vervoer van kolen, ertsen, granen, katoen en dergelijke waren maakt, ter wille van goedkoope vrachten, groote schepen noodig. Werd vroeger een vrachtschip van 3000 ton het meest voordeelig geacht, thans is dit reeds 5000 ton geworden en in de *Proceedings* der Engelsche ingenieurs - vergaderingen leest men al den wensch om traders van 30.000 ton in de haven van Londen te zullen zien. De vergrooting van de scheepsmaten heeft verschillende gevolgen voor havens in open verbinding met de zee en voor die, welke door sluizen daarvan zijn afgesloten. Immers voor eerstgenoemde is het de toenemende diepgang, die werken noodig maakt tot verdieping en vooral bezwaren geeft in zake het op diepte houden. Toename van lengte- en breedte-afmetingen zijn daar bij lange na niet van dezelfde beteekenis. Bij sluizenkanalen ziet men juist het omgekeerde. Daar is veel minder bezwaarlijk de toename der diepgang bij te houden, die slechts met voeten toeneemt, dan wel d'e der lengte- en breedte-afmetingen, die voor het geheele sluisgebouw en voor de deuren van zooveel te meer beteekenis zijn. Aangezien de meest beteekenende havens in vrije verbinding met de zee liggen, komt door deze samenloop van omstandigheden een sluizenkanaal altijd meer in moeielijkheden. In *De Ingenieur* No. 33 van 17 Augustus 1907 heeft de heer C. LEEMANS deze kwestie uitvoerig uiteengezet, terwijl zijn naamgenoot W. F. LEEMANS de door hem verstrekte gegevens nader heeft aangevuld in *De Ingenieur* No. 44 van 21 Augustus 1909. Ik kan dus daarnaar verwijzen, en dit te meer omdat de verschillende projecten voor het Panamakanaal zelf al een beeld geven omtrent hetzelfde onderwerp.

Men behoeft slechts de jaartallen en de daarin vastgestelde afmetingen naast elkaar te zetten.

PROJECTEN VOOR 'T PANAMA-KANAAL.

Jaar v. ontwerp.	Sluislengte.	Sluis-breedte.	Drempel-diepte.
1875	450′	65′	22′
1898	740′	82′	30′
1901	740′	84′	35′
1906	900′	95′	45′
1907	1000′	100′	45′
1908	1000′	110′	45′

De laatste afmetingen zijn ruim, zooals dan ook, als wij zagen, nog steeds overeenkomstig de Spooner act vereischt wordt. De twee bekende oceaan-reuzen de „Mauretania" en de „Lusitania" zijn 800 voet lang en hebben een grootste breedte van 88 voet. De diepgang is 36¼ voet. Hun bruto maat is 33.200 ton. Oorlogschepen onderscheiden zich als regel meer door een betrekkelijk groote breedte. Het grootste oorlogschip ter wereld is thans de „Arkansas", lengte 560 voet, grootste breedte 92 voet, diepgang 28¼ voet, waterverplaatsing 26.416 ton. Voor beide scheepsoorten zullen de Panama-sluizen dus nog ruim voldoende zijn. Toch moet men de overmaat der sluizenafmetingen ten deze niet overschatten. In Engeland staan thans reeds op stapel, schepen van 900×92×36 voet en ruim 45.000 ton, terwijl Amerika eerstdaags de kiel zal leggen voor een oorlogschip met 50.000 ton waterverplaatsing, dus tweemaal zooveel als de „Arkansas". Men ziet dus in ieder geval dat de sluisafmetingen in 1906 aangenomen reeds nog maar even voldoende zouden zijn geweest voor schepen, die in 1910 van stapel zullen loopen. Dat geeft voor zeker te denken. Schepen met de maximum afmetingen, die in de thans in aanbouw zijnde Panama-sluizen kunnen worden toegelaten, kunnen een tonnenmaat hebben van 80.000 ton.

Wat in de toekomst de afmetingen der schepen nog worden zal, kan niemand voorspellen. Alleen valt wel te overwegen, dat men voor elk grooter nieuw type steeds meer moeite heeft havens en dokken in te richten. Ten behoeve der bovengenoemde 2 Cunarders moest in New-York een nieuw havenkanaal gebaggerd worden, en in Europa kunnen slechts enkele havens deze schepen toelaten. Dezelfde moeilijkheden betreffen de dokken. Het is de vraag in hoeverre de financiën der havenbesturen zullen toelaten den groei der schepen te volgen. Tot nu toe was het de scheepsbouwer die vóór ging, op den duur kunnen echter de rollen wel eens worden omgekeerd. Het is toch niet de kwestie of een enkele gunstig gelegen haven voortgaat met uitbreiding. Dan toch blijft de gebruikssfeer van de grootste klassen schepen te beperkt en hun bezit te gewaagd. Wordt om een actueel voorbeeld te noemen de emigratie naar Noord-Amerika gestremd, zooals nu reeds het streven is van het Amerikaansche volk, dan zou het voor de scheepvaartmaatschappijen een ramp zijn, indien zij hun stoomers niet konden gebruiken voor verkeer naar Canada, Zuid-Amerika of waar ook de emigrantenstroom zich heen mocht verleggen. Hetzelfde geldt voor het gebruik van oude schepen, die wegens de snelle toename der comforts eischen niet meer geschikt worden voor het weelde-verkeer en toch nog elders uitmuntende diensten kunnen bewijzen. Het Suez-kanaal bewijst, dat, indien de omstandigheden er maar toe leiden, ook een kanaal-directie het heft in handen kan houden en niet de scheepsbouwer. In den loop der jaren heeft men daar slechts in zooverre het kanaal verbeterd als de fondsen toelieten. Plannen tot grootsche verbeteringen, natuurlijk gepaard gaande met groote kapitaalsuitbreiding, wees men rustig van de hand. De dividendtrekker bleef de baas, zij het ook dat Engeland voortdurend het dividend drukte, ter wille van de scheepvaartbelangen.

Onderstaand staatje geeft hiervan een overzicht.

Suez-kanaal, maximum afmetingen der schepen en gemiddeld aantal reizigers per jaar, gerangschikt in perioden van vijf jaar.

Periode.	Lengte in Meters	Breedte in Meters	Diepgang in Meters	Maximum tonnen-inhoud der schepen, bruto.	Aantal passagiers gemiddeld per jaar	Maximum toegelaten diepgang in Meters
1870—1874	124.90	14.93	7.39	4464	—	7.50
1875—1879	128.01	16.76	7.49	5077	—	—
1880—1884	138.91	15 40	7.50	5665	118800	—
1885—1889	142.79	20.11	7.80	6990	185000	7.80
1890—1894	147 53	21 34	7.80	7338	177200	—
1895—1899	160.45	22.86	7.80	10819	231500	—
1900—1904	170.86	23 77	8.00	13403	236600	8.00
1905—1908	170.86	23 85	8.23	13403	267341	8.23

Dat er op den langen duur dus ook wel grenzen zullen blijken voor de toenemende scheepsafmetingen is zeer waarschijnlijk. Behalve de hier reeds genoemde kwesties doet zich bovendien voor het vraagstuk der exploitatie-kosten. Reeds een geheele klasse der transatlantische vloot, die der snelste „flyers", blijkt hoogst onrendabel. De Engelsche regeering betaalt toch per jaar per schip voor bovengenoemde 2 Cunarders £ 75.000 twintig jaar lang, en behoudens de uitvinding van meer economische krachtmachines zal voorshands het financieel evenwicht der reederijen een grooter vaart dan achttien mijl per uur niet toelaten. Minder vaart beteekent minder machineruimte, minder kolenberging, minder personeel, en daardoor evenveel winst aan ruimte voor passagiers en lading.

Worden de sluisafmetingen van een kanaal te klein, dan heeft men nieuwe sluizen bij te bouwen. Zoo geschiedde en geschiedt het reeds in Europa, ook in ons land op het Noordzee-kanaal. Ook te Panama is dat mogelijk. De kosten van het tegenwoordig in bouw zijnde stel sluizen is ongeveer $ 60.000.000. Dit betreft een dubbel stel. Gesteld, dat na eenige jaren mocht blijken dat voor de grootste schepen een grootere sluislengte noodig zou zijn, dan kan waarschijnlijk met *één* stel volstaan worden. Men zou dit groote type dan op $ 35.000.000 moeten ramen. Dit is 10 pCt. van de geheele aanlegkosten. Voorzeker een aanmerkelijk bedrag, doch niet onoverkomelijk. Ook niet voor het geval iedere tien jaar een nieuwe sluis noodig mocht zijn, althans aannemende dat ook de tonnenmaat van het geheele vervoer evenredig zal toenemen. Een redelijk kanaaltarief zou nog zijn $ 2 per ton. Bij een vervoer van 15.000.000 ton, zooals men 15 jaar na de opening nu reeds verwacht, krijgt men een inkomen van $ 30.000.000. Na aftrek van $ 10.000 000 voor onderhoud en exploitatie, dat is viermaal het bedrag daarvoor in 1905 geraamd, en $ 14.000.000 voor 3½ pCt. rente over het totaal der uitgaven alles bijeen aan de landlengte besteed, blijft dan toch nog een ruim bedrag over om met sluizenbouw den scheepsbouw bij te houden. Men heeft hier immers niet te doen met een onderneming, die renteverliezen en te korten tijdens den aanleg en de eerste jaren daarvan op de kapitaalsrekening moet brengen, want men schatkist der Unie, die voorloopig althans die posten reeds dadelijk kan afdoen.

Het wil ons op grond van de hier voorafgaande berekening voorkomen, dat, mits men van meet af aan deze onder de oogen ziet, de argumenten, op grond van den groei de scheepsafmetingen tegen het sluizenkanaal aangevoerd, niet zoo zwaar wegen als deze wel bij eerste beschouwing voorkomen.

Ingezonden Stukken.

Curaçao 1 Mei 1912.

Den Heer Redacteur van 't Weekblad „Amigoe di Curaçao"

Alhier.

Weledele Heer !

Naar aanleiding van het artikel getiteld „Automobiel" voorkomende in uw geacht blad van jl. Zaterdag, heb ik de eer U mee te deelen, dat ik reeds eenigen tijd geleden deskundigen geraadpleegd heb over de mo-

gelijkheid om de trede van de tramwagens te verlagen. Doordien de bestrating van den weg, waarlangs de tram zich beweegt, niet overal even hoog is, bleek zulks niet doenlijk te zijn. Ik maak van deze gelegenheid gebruik ter uwer kennis te brengen, dat de wagens binnenkort van helder brandende lantaarns voorzien zullen worden.

Achtend:

De Eigenaar van den tramwegdienst

JOSEPH CARDOZE.

NASCHRIFT VAN DE REDACTIE.

Wij zijn den Heer JOSEPH CARDOZE dankbaar voor bovenstaande mededeeling; het is ons een nieuw bewijs, dat de ondernemer van den tramwegdienst diligent blijft en alles beproeft om 't Publiek ter wille te zijn.

Nu het een onmogelijkheid is de trede te verlagen, zal het Publiek ongetwijfeld 't ten zeerste op prijs stellen, als de bestuurder en begeleider bij het stilhouden goed toezien of het noodig is den afstappenden reiziger te wijzen op aankomst van auto of rijtuig en, waar gewenscht, de conducteur behulpzaam is bij het uitstappen.

Berichten uit de Kolonie.

Kerkelijke Berichten.

De Hoogeerw. Pater JACOBUS VAN BAARS, wn. Vicarius Provincialis, ontving Dinsdag telegrafisch bericht, dat door het Kapittel der E. E. P. P. Dominikanen van Nederland en zijn Koloniën, te Zwolle vergaderd, tot Prior Provincialis, of Overste der Nederlandsche Kerkprovincie der Dominikanerorde, gekozen is de afgevaardigde van Curaçao, de Hoogeerw. Pater ANTONINUS TER MAAT.

Terwijl wij Pater TER MAAT geluk wenschen met zijn verheffing tot het Provincialaat, betreuren wij het toch ten zeerste, dat Z.H.E.W. niet meer op Curaçao zal terugkeeren. Daar is door Pater TER MAAT zoo veel goeds begonnen, wat nog op voortzetting wacht en op uitbreiding, dat wij slechts noode zulk een uitstekende werkkracht hier missen. Zijn voorkomende beleefdheid en fijne tact om met de menschen om te gaan, maakte voor hem mogelijk, wat voor anderen totaal onbereikbaar wordt geacht.

Op de achtjarige periode van zijn vicariaat heeft hij een geheel eigen stempel gedrukt. Hij laat door zijn heengaan een leegte achter, welke zeer moeilijk zal kunnen worden aangevuld.

Eén ding troost ons. Daar de Provinciaal van Nederland ook Overste is van de Curaçaosche Missie, en de Paters van Curaçao nu voor het eerst een Provinciaal bezitten, die door zelf gewerkt te hebben in de Missie als Vicarius, het best en het meest op de hoogte is van het Missiewerk, zijn wij overtuigd, dat Pater TER MAAT nog veel doen kan voor Curaçao, en het dus ook zeker doen zal Wij verliezen hem derhalve niet geheel.

Moge de goede God zijn arbeid zegenen en rijke vrucht doen dragen zoowel in Nederland als in de Kolonie.

Aan de vele vrienden van Pater A. TER MAAT bewijzen wij misschien een dienst met de vermelding van zijn adres in Nederland dat luidt als volgt: Den Hoogeerw-Pater A. TER MAAT, *Prior Provincialis*. Klooster, HUISEN bij Arnhem.

* * *

De Zeereerw. Heer J. MEYKNECHT, benoemd tot Pastoor van S. Willibrordo, wordt Zaterdag a. s. met de *Prins Willem I* in de Kolonie terugverwacht.

La Cruz.

Deze geachte Collega is met het nummer van 1 Mei zijn dertienden jaargang ingetreden. Dat 13 geen ongeluksgetal is, blijkt nu weer uit het verblijdend feit, dat *La Cruz* bij zijn intrede van den dertienden jaargang de vleugels weer verder uitspreidt en om de veertien dagen gratis een kinderkrant bij zijn blad zal voegen, de Witweik, *Ala Blanca*. De eerste kennismaking was alleraardigst „Het beste is voor onze kinderen niet te goed" wordt ook hierin gehuldigd.

Wij wenschen *La Cruz* en *Ala Blanca* veel lezers en aan de ondernemende Redactie geluk, moed en volharding.

J. P. Dania.

Donderdag wapperde de vlag boven de Spaar- en Beleenbank. Het was feest. De tegenwoordige bankhouder, de Heer J. P. DANIA, herdacht zijn veertigjarig jubilé. Het Bestuur complimenteerde den jubilaris en herdacht den trouw en de nauwgezetheid waarmede de Heer DANIA gedurende die veertig jaren bij de instelling in verschillende hoedanigheden werkzaam was.

Ook wij wenschen den Heer DANIA geluk en hopen dat hij ook nog zijn gouden jubilé moge vieren.

Examen.

Op 1 Mei legden met goed gevolg examen af in de Engelsche taal de dames C. H. W. VAN EPS en W. VAN EPS.

Op 1 en 2 Mei het examen als onderwijzer(es 3e. klasse de dames VERA JOHANSSON, AMELIA ECKER, JANE LINGSTUYL en de heer W. SCHOTBORGH.

Op 3 Mei in de Engelsche taal de heer C. J. KRIJT en de eerw. frater DIONYSIO en in de Spaansche taal de eerw. frater BEATUS en VINCENTIANUS.

Op 4 Mei in de Duitsche taal De Eerw. Zuster ALEXIA (M. A. METTERNICH)

als onderwijzeres voor de akte 4e klas de Eerw. Zusters SOPHIE, (G. W. HULSHOF) en de Eerw. Zuster ELECTA (J. TIMMERMANS.

Aan allen onze oprechte gelukwenschen.

Koloniale Raad.

In eene Woensdagavond gehouden, door den Voorzitter en 9 leden bijgewoonde zitting van den Kolonialen Raad had verkiezing plaats van candidaten ter aanvulling van de vacature MÖLLER en werden onderscheidenlijk tot 1ste en 2e candidaat gekozen de heeren F. W. P. WINKEL en C. GORSIRA Fz.

De ingekomen stukken, waarvan in die zitting mededeeling werd gedaan, bestonden in eene gouvts. missive, houdende kennisgeving van de benoeming van MORDY S. L. MADURO en A. G. STATIUS MULLER, met ingang van den 2den Dinsdag van Mei a. s. tot respectievelijk Voorzitter en Ondervoorzitter; van die van E. M. PENSO tot lid; tevens kennisgeving houdende, dat Dr. PH. F. DE HASETH MÖLLER benoemd is tot officier van gezondheid 2de klasse bij het Ned. Ind. Leger;

gouvts. missive, waarbij wordt aangeboden het Rapport betreffende de havenplannen voor Curaçao, uitgebracht door de commissie voor de Handelspolitiek; en

gouvts. beschikking, waarbij de 1ste commies J. W. J. VAN DER LINDE SCHOTBORGH bevorderd wordt tot hoofdcommies ter Gouvernements-Secretarie.

Havenverbreeding.

Om deel uit te maken van het detachement genietroepen, dat 26 April is uitgezonden naar Curaçao tot het met behulp van springmiddelen opruimen van koraalriffen, zijn aangewezen de sergeant 1ste klasse A. Lishout (reserve: de sergeant 1e klasse W. P. Witjes), de geniesoldaten 1e klasse G. A. 't Sas, H. J. H. Leliveld, F. B. Van Nes, C. N. Klummer, en W. J. M. Kroes (reserve: de geniesoldaten 1e klasse A. H. Pubben en A. Van Pelt.)

Dankbetuiging.

In dank ontvangen van de firma C. WINKEL & ZONEN een proefkistje sigaren van de Nederlandsche fabriek *Justus van Maurik* en een reclamemesje.

Armoede.

Als een bewijs voor het groote gebrek, op Rincon van Bonaire geleden, diene, dat in de eerste vier maanden 22 sterfgevallen geteld worden, terwijl in de gewone jaren dit getal slecht 4 of 5 bedraagt.

Zijn die arme menschen niet op een of andere wijze te helpen? Met permissie tot het branden van houtskool alleen, vreezen wij, zijn zij niet geholpen; het gebrek is te groot en te algemeen.

Proeve van Illuminatie.

Denkelijk zal bij de havenverbreeding het zoogenaamd torpedohuisje wegvallen en de brug naar het Rif moeten verlegd worden.

Als nu de feestcommissie eens wilde onderzoeken, of alles nog bij het oude zal wezen op den verjaardag van H. M. de Koningin, zou het niet onaardig wezen de lijnen van het huisje en de brug met electrische lichten te illumineeren. Dat zal over het water een fantastisch gezicht geven en ons in lichtstralen herinneren aan het verheugende feit der havenverbreeding.

Dat men, zoo het plan instemming vindt, de bespreking niet lang uitstelle, want de Electrische Centrale moet bij tijds de noodige lampjes kunnen bestellen.

Het pontverkeer.

Toen Zaterdagavond de *Zulia* zoude uitstoomen, had het heel weinig gescheeld, of een pontje vol menschen was overvaren geworden.

De loods hield zoolang mogelijk in, maar in plaats dat pontjesvoerder en inzittenden onmiddellijk terugweken voor het dreigend gevaar, stelden zij gezamenlijk alle pogingen in het werk om nog dichter bij te komen. God dank gelukte het hun nog rakelings voorbij te varen.

De aandacht der Politie blijve gevestigd op het verbod van afvaart der pontjes, als een boot in aantocht is.

Metereologische Waarnemingen.

In het Voorloopig Verslag der Rapporteurs van den Kol. Raad over de Begrooting van 1913 werd bij Art. 86. *j*. de volgende opmerking gemaakt: „Gevraagd werd, wie met „de metereologische Waarnemingen, „die overigens niets om het lijf heb„ben, belast is, en of waarnemingen „niet aan een der ter plaatse aan„wezige politiebeambten zonder ex„tra- toelage kan worden opgedra„dragen".

Toevallig vonden wij in het *L. Dagbl.* een interview van Prof. Dr. VAN EVERDINGEN, den directeur van het Kon. Nederl. Metereologisch Instituut te De Bilt bij Utrecht, waarin deze o. a. het volgende vertelt:

„Er zijn in Nederland op 140 plaatsen regenmeters geplaatst. De waarnemers zijn meestal onderwijzers, ook wel burgemeesters en soms wel veldwachters, en verder vele particulieren. Dezen doen het werk belangeloos. Elken dag tappen zij den regenmeter af en vullen dan hun staat in. Die opgaaf krijgen wij elke maand toegezonden. Zij ontvangen daarvoor o. a. gratis ons weerkaartje toegezonden. Er is veel animo in sommige streken van ons land, bijv. in Limburg, voor de regenwaarnemingen. We zouden wel zooveel meters kunnen plaatsen, als we maar wilden. In andere streken daarentegen, bijv. in 't midden van Drente, vraagt men eerst: „Wat kan ik er mee verdienen?" En als het hun dan blijkt, dat zij er geen geld voor krijgen, bedanken zij er voor".—

Keur op het springen van steenen door middel van ontploffing

Voorloopig Verslag.

Bij het Afdeelingsonderzoek verklaarde men algemeen zich met het ontwerp te kunnen vereenigen.

Eenige leden bepleitten echter de wenschelijkheid, dat, met het oog op de eventueel te nemen voorzorgsmaatregelen, wanneer onder leiding van den Directeur der Openbare werken steenen gesprongen worden, door hem vooraf kennis wordt gegeven aan het Hoofd van politie, terwijl enkele andere leden van oordeel waren, dat in alle gevallen eene vergunning van deze laatste autoriteit gevraagd moet worden.

Memorie van Antwoord.

Met genoegen vernam de Gouverneur dat de Raad zich in het algemeen met het ontwerp kon vereenigen.

Daar de Directeur der Openbare Werken juist de persoon is, die krachtens art. 2, lid 2, der onderhavige keur het hoofd van politie, zoo noodig, moet voorlichten nopens het al of niet gevaarlijke van het springen van steenen en nopens de middelen, die zijn aan te wenden om gevaar en schade daarbij te voorkomen, blijft de Gouverneur het overbodig achten, dat de Directeur der Openbare Werken van het hoofd van politie vergunning moet vragen voor het springen van steenen, of kennis moet geven, dat hij daartoe zal overgaan.

Een Landbouwbank voor Suriname.

Naar wij vernemen, hebben de besprekingen, welke namens de Regeering zijn gevoerd met eenige bij Suriname betrokken financieele- en handelslichamen met betrekking tot de oprichting van een landbouwbank voor Suriname, die tevens haren werkkring tot Curaçao zal uitstrekken, tot een gunstig resultaat geleid.

Voor de regeling van het aandeel dat de Regeering in de oprichting van deze bank zal nemen, is eerlang een wetsontwerp te wachten.

De Curacaosche Handel-Maatschappij

is ook begonnen met het boren in hare terreinen ter opsporing van delfstoffen.

Oculist.

De Heer DAVID DARIO SALAS heeft per correspondentie met een Instituut te New York zich onder leiding van Dr. FERGUSON bekwaam gemaakt tot oculist en dezer dagen zijn diploom als zoodanig, geviseerd door den Hollandschen Consul, ontvangen.

Onze gelukwenschen.

Het ongeluk a/b der „Zeeland".

De heer Thomson heeft aangaande het ongeluk a/b van Hr Ms Zeeland den 27 Maart 1912 de volgende schriftelijke vraag ingezonden:

„Wil de Minister zoo goed zijn om volledige bizonderheden mede te deelen, aangaande het ongeluk op 27 dezer bij het houden van schietoefeningen a/b. van Hr Ms Zeeland voorgevallen?"

De Minister van Marine heeft hierop bij antwoord, den 2 April ingezonden, medegedeeld, dat het hem onmogelijk is om reeds thans volledige bijzonderheden te verschaffen aangaande het ongeluk dat op 27 Maart jl bij het houden van schietoefeningen aan boord van Hr Ms Zeeland, welk pantserdekschip in West-Indië vertoeft heeft plaats gehad, aangezien zoodanige volledige bijzonderheden nog niet bekend zijn.

Het eenige wat de Minister reeds thans met zekerheid kan mededeelen is, dat de onmiddellijke oorzaak van bedoeld ongeluk, ten gevolge waarvan één matroos der 2de klasse werd gedood, een korporaal der mariniers zwaar gewond en een marinier der 2de klasse, benevens een lichtmatroos licht gewond werden, is gelegen in het ten gevolge van tot nu toe nog niet bekende redenen, ontploffen van een lading van een der kanons van 7.5 cM. bij niet omgedraaide kruk van het sluitstuk en niet getroffen slagdop der huls, en dat naar de oorzaak van het gebeurde een onderzoek wordt ingesteld.

De K. W. I. M.

Door de Regeering is ingetrokken: Het wetsontwerp tot goedkeuring van een contract met de N. V. Koninklijke West-Indische Maildienst, wegens het uitvoeren van een vaart van Amsterdam naar Paramaribo en naar Curaçao en van Paramaribo naar Amsterdam, alsmede wegens het overbrengen van brievenmalen tusschen Paramaribo en New-York.

De „Titanic."

In de „Cur. Court." lezen we officieele mededeeling, dat er gegronde reden bestaat om aan te nemen, dat correspondentie, voor Curaçao bestemd, met 't stoomschip „Titanic" verloren is gegaan.

De Brug.

Toen Donderdagmiddag de brug zou worden opengedraaid om de „Viola" door te laten, verloor het sleepbootje zijn schroef, zoodat de brug sindsdien met de hand moet geopend worden, wat tegen den sterken stroom in zeer lastig en langzaam gaat.

Donderdagmiddag bleef de brug eenige uren achtereen open.

Gelukkig zijn de stoompontonnen, van nieuwe ketels voorzien, goedgekeurd en zullen spoedig in werking komen.

De Panamakanaalwet.

De commissie van verkeer uit het Huis van Afgevaardigden heeft een supplementair voorstel bij de Panamakanaalwet ingediend waarbij kust. stoombooten, die aan spoorwegmaatschappijen behooren of daarvan afhankelijk zijn van het Panamakanaal worden uitgesloten. Den spoorwegmaatschappijen wordt verder verboden aandeelen van scheepvaartmaatschappijen te bezitten of op concurreerende maatschappijen invloed te oefenen. De aanneming van dit voorstel zou de grootste spoorweg- en stoomvaartmaatschappijen treffen.

Dr. Moller.

Officier van gezonnheid 2e klas is met zijn Familie Donderdag per „Caracas" in de Kolonie teruggekeerd.

Officieele Berichten.

Aan den marktmeester alhier J. A. DAM is tot herstel van gezondheid, eene maand verlof verleend; en de kommies 2de klasse der belastingen alhier N. V. VAN MEETEREN is gedurende den verloftijd van DAM belast met het financieel gedeelte en de Commandant der brigade marechaussees J. APPEL met het politiegedeelte van het marktmeesterschap.

Benoemd zijn: tot hoofdcommies en werkzaam gesteld ter Gouvernements-Secretarie, de 1ste commies J. W. J. VAN DER LINDE SCHOTBORGH; tot 1ste commies, de 2de commies W. J. H. B. GRAVENHORST; tot 2 de commies, de adjunctcommies TH. F. VAN DER LINDE SCHOTBORGH; en tot adjunct-commies, de klerk, thans met verlof in Nederland, J. H. A. W. SPROCK; en R. J. BEAUJON JR., belast met het opmeten en in kaart brengen van het domein op Bonaire, is tijdelijk als klerk werkzaam gesteld ter Administratie van financien.

Aan den Griffier enz. op Bonaire, Q. L. RIGAUD is om gewichtige redenen 14 dagen verlof verleend.

De geemployeerden B. P. P. SCHRILS en J. N. VAN DER VEEN ZEPPENFELDT, zijn benoemd tot klerk ter posterij en ten ontvangerskantore en tot adjunct-yker; tevens belast met den dienst der postspaarbank, onder toezicht van den ontvanger, en met de werkzaamheden van ambtenaar van politie, respectievelijk op Bonaire en Aruba.

Aan den Stadsgeneesheer alhier H. FERGUSON, is tot herstel van gezondheid, een jaar verlof naar Nederland verleend.

Venezuela.

Het ministerieele kabinet heeft zijn ontslag aangeboden wat door President GOMEZ is aangenomen.

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

93 ratten

47 muizen.

Marktbericht

van den

Curacaoschen Handelsbond.

Van 29 Maart 1912.

AARDNOTEN (Pindas) per KG.........	0.22
ZOUT per vat van 130 K.G.........	f 0.80
DIVIDIVI per K,G.........................	„ 0.05
ORANJESCHILLEN per KG. 1stkw.	„ 0.70
id. per KG. 2e kw.	„ 0.60
HUIDEN per K.G.........................	„ 0.60
GEITENVELLEN per K.G............	„ 1.20
WOL per K.G.............................	„ 0.12
SCHAPENVELLEN per stuk.........	„ 0.45
BEENDEREN per K.G..................	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G..............	„ 0.05
STROOHOEDEN (hipijapa):	
Kwaliteit No, 1............per dozijn	„ 4.—
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 4,12½
„ „ 2 „ „	„ 5.50
„ „ 3 „ „	„ — —
„ „ 3 „ „	„ ——
„ „ 4 „ „	„ 7.—
„ „ 5 „ „ (OLA)	„ ——
„ „ 6 „ „	„ ——
„ „ 7 „ „	„ 9—
„ „ 8 „ „ (OLA)	„ ——
„ „ 9 „ „	„ 12.50
„ „ 10 „ „ (OLA)	„ ——
„ „ 11 „ „	„ 12.50
„ „ 12 „ „ (OLA)	„ ——
„ „ 13 „ „	„
„ „ 14 „ „ (OLA)	„ ——
„ „ 15 „ „	„ — —

Buitenland.

Het verdrag tusschen Frankrijk en Marokko

verklaart, dat Frankrijk en Marokko een overeenkomst zijn aangegaan om een nieuw bestuur in te stellen. Godsdienstvrijheid wordt er in verzekerd. Om de orde te handhaven kan Frankrijk verder na bekrachtiging van het verdrag door den Sultan de noodige punten militair bezetten.

Het verdrag gewaagt ook van den aan den Sultan te verleenen steun tot handhaving van diens gezag, het stelt de bevoegdheden van den resident-generaal vast, de diplomatieke vertegenwoordiging van Marokko door tusschenkomst van Frankrijk, de financieele reorganisatie, en het verbod leeningen aan te gaan zonder toestemming van Frankrijk.

President Faillières heeft tot den Sultan een telegram gericht, waarin hij hem den steun van Frankrijk toezegt en hem gelukwenscht met den gelukkigen uitslag der onderhandelingen.

Hoe de Sultan keek, toen hij dit telegram kreeg, vernemen we niet.

De onderhandelingen van Frankrijk met Spanje moeten nu goed opschieten. Ze moeten 't eens geworden zijn over de grondslagen van een verdrag. Spanje zou afstand doen van zijn rechten in het stroomgebied van de Wergha en van een groote strook gronds, waarover de spoorweg Tanger–Fez zal moeten gaan. Spanje zou verkrijgen nieuw gebied in het Noorden, zoodat de Spaansche zone zich tot Tetoean zou uitstrekken.

Moelai Hafid

heeft aan een correspondent van den *Matin* een en ander verteld of wijs gemaakt.

De sultan deed zeer opgewekt en vol lof over Regnault. Hij verheugde er zich oprecht over, samen te werken met Frankrijk.

Z.M. moet, als de corr. niet getaiseerd heeft, bepaald welsprekend zijn geweest.

Frankrijk moet zijn taak in Marokko vervullen door zachtheid, overreding en goedheid. Het moet vermijden door haastig en dus te heftig optreden, spoedig maar oppervlakkig te willen slagen. Frankrijk moet de harten winnen, om tot werkelijke en zekere resultaten te komen. Ongetwijfeld is Frankrijk machtig en zou met geweld zijn bestuur kunnen opleggen. Het zou dan overheerschen door vrees-inboezeming, maar het zou aan Frankrijk grooter opofferingen aan menschenlevens en geld kosten. En op den dag, waarop dat optreden zou verslappen, zouden de harten, die slechts door geweld bedwongen waren, in opstand komen. Frankrijk moet zich zoo spoedig mogelijk met het Magzen verstaan, dat Frankrijk toegewijd is en zich bewust is meer geluk aan het Marokkaansche volk te moeten geven. Het Magzen, dat zoo goed het Marokkaansche land kent, zou aan Frankrijk moeilijkheden kunnen besparen. Een Frankrijk is een groote mogendheid! Het kent den Islam en weet zijn voorschriften aan te passen aan de omstandigheden. Daarom vertrouw ik, dat Frankrijk's optreden goed zal doen. Ik ben mij bewust te handelen niet slechts in het belang van mijn volk, maar in overeenstemming met den profeet. Want Mahomed heeft meer dan dertienhonderd jaar geleden gezegd, dat alles, wat het lot der muzelmannen kon verbeteren, gedaan moest worden.

Wat het volk dacht van de komst der Franschen, vroeg de journalist.

De Sultan antwoordde:

Men moet een onderscheid maken tusschen de eigenlijke Arabieren, die de vlakte bewonen als bijv. in Gharb, Fach, ens. en de Berbers of bergbewoners. De eersten zullen spoedig begrijpen, evenals de bewoners van het Sjawia-gebied gedaan hebben, wat de voordeelen van de nieuwe organisatie zijn. Maar met de bergbewoners zal gestreden moeten worden. Die hebben zelfs nooit het gezag van eenigen sultan van hun land of van zijn godsdienst erkend. In den aanvang zullen zij een optreden van Frankrijk niet dulden. Daarom, ik herhaal het hier, moet het werk van Frankrijk er een zijn van langdurig geduld.

Een zeer bedenkelijk feit is, dat men de bevolking van Fez nog niet heeft durven op de hoogte brengen. In het verdrag staat dan ook niet minder dan het woord: protectoraat.

Advertentien.

Bekendmaking.

Het publiek wordt herinnerd aan Art. 2. der Verordening van 31 October 1901|29 Januari 4902 (P. B. 1902 No. 7) luidende:

„Iedere hond moet voorzien zijn van:

1o. een halsband met metalen plaat, waarop vermeld staat de naam des eigenaars;

2o. een door den Procureur-generaal te bepalen merkletter, die jaarlijks in de maand Mei door een ander wordt vervangen, en van wege het plaatselijk hoofd van Politie, wordt geslagen of wel in die plaat, of in een afzonderlijke penning, die aan den halsband moet worden vastgehecht, op vertoon van een door den ontvanger afgegeven quitantie, waaruit blijkt, dat de in art. 1 bedoelde belasting is betaald.

In het belang eener goede controle en ter tegemoetkoming aan klachten dat het inslaan der merkletter in de plaat van den halsband, die plaat doet breken, zal de merkletter niet dan in de in bovenaangehaald artikel bedoelde penning worden geslagen.

De penningen zijn aan de Hoofdwacht van Politie in de Willemstad verkrijgbaar tegen betaling van vijf centen.

Curaçao, den 1n. Mei 1912.

De Procureur-generaal,

J. B. GORSIRA.

DE CURAÇAOSCHE HYPOTHEEKBANK.

Laatste Aanmaning.

Degenen, die achterstallige interesten aan bovengenoemde Bank verschuldigd zijn, worden hierbij dringend uitgenoodigd om het verschuldigde, dat niet meer dan over **3 maanden** mag beloopen, **voor 15 Mei dj** te komen voldoen, teneinde gerechtelijke opvordering daarvan te vermijden.

Curaçao: 27n April 1912.

Namens het Bestuur,

De Voorzitter,

LEON V. LEYBA

De Secretaris,

C. P. NEUMAN Wz.

3—2

Bekendmaking.

De verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWEPPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1e. September 1910 t|m 28 Februari 1911, onder No. **9669 C** t|m No. **7994 D,** zal plaats hebben op *Donderdag*, den 9n Mei a. s., en volgende Donderdagen.

Belangnebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao 4 Mei 1912

De Voorzitter,

A. JESURUN.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 27 APRIL—11 MEI.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Zulia	S S Morris	27 April	New-York	27 April	Maracaibo
Zulia	„	2 Mei	Maracaibo	2 Mei	New-York
Caracas	Furst	2 „	New-York	2 „	La Guayra
Caracas	„	7 Mei	La Guayra	8 „	New-York
Maracaibo	G W Goodman	11 „	New-York	11 „	Maracaibo
Merida	A Johanson	29 April	Maracaibo	29 April	La Guayra
Merida	„	1 Mei	La Guayra	2 Mei	Maracaibo
Merida	„	8 „	Maracaibo	8 „	Maracaibo
Prins Willem III	C van Baaren	27 April	Amsterdam	29 April	New-York
Oranje Nassau	G D Nieman	5 Mei	New-York	6 Mei	Amsterdam
Pr. Willem I	A R Nyboer	11 „	Amsterdam	12 „	New York
Sachsenwald	M Malchow	25 April	Pto Colombia	29 April	Hamburg
Odenwald	H Rose	27 „	Hamburg	28 „	Pto Colombia
Città de Torino	A Poggi	4 of 5 Mei	Colón	5 of 6 Mei	Genova
Niederwald	H Brock	12 „	Hamburg	12 „	Pto Colombia
Schwarzwald	R Rauschenplat	13 „	Colón	14 „	Hamburg

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	Vertrek	naar
Perla de Ozama	29 April	Barahona	*Frieda H*	27 April	Maracaibo
Lady C	29 „	Rio Hacha	*Virginia H*	29 „	Vela de Coro
9 de Abril H	29 „	Aruba	*Hirondelle H*	30 „	Maracaibo
Marina V	1 Mei	Maracaibo	*Gacela H*	1 Mei	Maracaibo
Diana V	1 „	Maracaibo	*Meda H*	1 „	Maracaibo
Zelma H	2 „	Maracaibo	*9 de Abril H*	1 „	Aruba
G v d Brandhof	2 „	Maracaibo	*Gaviota H*	1 „	Maracaibo
Juan Luis H	2 „	Maracaibo	*Lady C*	3 „	Rio Hacha
Virginia H	2 „	VeladeCoro	*El Dorado V*	2 „	Maracaibo
Viola I	2 „	Barbados	*Cor de Maria*	2 „	Manzanilla
			Juan Luis H	3 „	Aruba
			Diana V	5 „	Maracaibo
			Perla de Ozama	5 „	Sto Domingo
			Lady C	8 „	Rio Hacha